

على حناور

Ketabton.com

ناول حنگلی حناور

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

ڊالی

ڊالی

ڊالی

ڳران ورور زبیح الله صافی او خپلی ٽولی کورنی ته

قاری صاحب فواد صافی او عنایت الله توحیدیار ته

د مطالعی ٽولو مینوالو ته او هغه لیکوالانو ته چی په خپلو ٻنکلو لیکنو یی
د پښتو ادب ته خدمت کړی او کوی یی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

ليکوال : ادریس ساحل صافی

سریرہ

د لوی څښتن تعالیٰ په سپیڅلی نامه زیات خوشحاله یم چی خپل لومړنی ناول می ولیکه هر څوک هیله لری چی پرمختگ وکړی او په یوه برخه کی څه لاسته راوړی څوک په ورزش کی څوک په تعلیم کی څوک په سیاست کی څوک په خپلو ورځنیو کارونو کی هڅه کوی زما هم همدا ارمان و یو ناول ولیکم او د پښتنو د بدو او بنو رواجونو او دودونو څخه خلک خبر کړم اخر هم الله تعالیٰ توفیق راکړ ترڅو خپل لومړنی همدا ناول چی ځنگلی ڄناور نومیری ولیک په دی کتاب کی د هغه ځوان کیسه ده چی د کلی ملا یی پر دین او وطن مین شخصیت وی تل حق وایی او کلیوال د بدو لارو څخه راگرځوی د وطن د پرمختگ په فکر کی وی د ټولنی د خرابو رواجونو په خلاف ولاړ وی خلکو ته سمه لار ورنیایي خو په اخر کی د همدی ځوان پلار د یو کس لخوا څخه ووژل شی دغه شخصیت د غلا کولو لپاره په ځنگل کی انسانان وژنی دا ځوان په عسکری کی وی کله چی عسکر دغه قاتل ونیسی دا ځوان د دی فکر کی نشی چی زندان ته به لار شی او د عسکرو په مخکی د خپل پلار قاتل ووژنی د دی کتاب لپاره نوم زما د کاکا ځوی فواد صافی خوبش کړ هغه زه وهڅولم تر څو داسی یو کتاب ولیکم د هغی سربریره د خپل نږدی ملگری عنایت الله توحیدیار څخه هم مننه کوم چی زه یی تر خپل وس پوری تشویق کړم ما د دی کتاب سربریره دوه نور کتابونه هم لیکلی چی یو د جغرافیی دی او (د نابغه ټاټوبی وپیژنه) نومیری په دغه کتاب کی د کونړ ولایت پیژندنه شوی بل د لنډو کیسو کتاب دی چی (د لیوه پاچاهی) نومیری په دغه کتاب کی می څو لنډی کیسی لیکلی دی په خپله د لنډو کیسو او ناولونو مینوال یم او ډیر زیات کتابونه می ویلی دی نور مو وخت نه

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی آناور

ضایع کوم د ناول لوستلو ته مو رابولم خو په اخر کی یوه خاصه مننه د خپل گران ورور انجینر زبیح الله صافی څخه کوم چی ما ته
بی د مطالعی لپاره فرصت راکړ
په ډیر درناوی

ادریس ساحل صافی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی خناور

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

د خطیب عمر کابو درې څلویښت کاله وو په سپین مخ یې اوږدې توری ریری د مخ روښنایې زیاته کړی وه ښکلی سپینی لونگی یې د سر وینتان پټ کړی و په ممبر ولاړ و او خطبه یې وبله په کافرو یې د جهاد فتوي صادرولي خطبی پای ته رسیدو څخه وروسته لنډ مونځ وشو خلک داسې له جومات نه وتل ته به وایې چې کلونه یې په زندان کې تیر کړي وي .

حمید اتلس کلن وو کور ته د ننوتلو سره سم یې غوغا جوړه کړه مور یې لور ته په غوسه وه ویل یې هلک ته ډوډي راوړه ډوډی یې نده خوړلي لور یې د ځان سره وبنګیده لږ وخت وروسته یې حمید ته ډوډي کیښوده حمید ډوډی ته ناست وو له مور سره یې خبري کولي مور یې په خبرو کې نصیحتونه کول.

د مازیگر مونځ په قضا کېدو و لمر خپل ځای ستورو او سپوږمۍ ته پرېښوده حمید د خپلو ملگرو سره د لوبو میدان کې یو له بل سره په خبرو وخت تیراوه د جومات له منارې د ازان اواز مسلمانان جومات ته دعوت کول امام لمونځ شروع کړو حمید او ملگرو یې اخري صف کې په خبرو مشغول وو امام سلام په اړولو سره لمونځ پای ته ورسوو له عمره پوخ یو سړی چې ریره کې یې تور نه ښکاره کیدل په غوسه وو ځوانان یې ملامتول

چې په مونځ کې د مقتدیانو توجو خرابوی امام دا کار د شیطان وبللو حمید او ملگرو یې سرونه ښکته کړی وو د ملامتیا اخیستلو په ځای یې خندل خلکو سنت لمونځونه وکړل او یو بل پسې د جومات څخه د کور په لورې روان شول.

سهار د منارې نه پورته شوی ازان د خلکو په خوبونو کې جوړی مانی وپجاری کړی د حمید پلار سیدگل حمید ته جومات ته د تلو امر وکړ خپله د جومات په لورې لاړی حمید د اودس وروسته جومات ته لاړی ځوانانو په جمعه کې د خوب ټالي وهلي .

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

د مونځ وروسته حميد او ملگري يې د غره په لوري د لرگو راوړلو په نيت روان شول يخ باد لږيږده د لمر کمزوري روښنايي د هلکانو په تزل شوو گڼو و لږيږده هر چا خپله راوړی ډوډی د ستوني تيره کړه په ډليز ډول د کلي په لور را روان شول هر کس دخپل ملگري سره په خبرو مشغول وو حميد او جلال هم تر کلي پوري يو د بل سره خبری کولی کلي ته د رارسيدو سره يو له بل نه جلا شول . حميد د کور په دروازه ننوت گيډی يې د شا څخه بنسکته کړ اوبه يې وڅکلی او د کلي ميدان ته ووت. ډلی بيلی شوی لوبه پيل شوه تر اخره دی يوی ناری ميدان کي غوغا جوړه کړی وه ما تا راگوزار کړه هغی ته ورگوزار کړه د گرمی دلمانځه لپاره ازان هلکانو ته ډوډی ور په ياد کړه هر کس خپل کور ته لاړی . حميد ډوډی وخوره او د لمانځه په نيت د جومات په لور روان شو جومات د کلي په منځ کي جوړ شوی و د جومات خوا کي ويالی د اوبو ستونزه حل کړی وه د لمانځه وروسته حميد کور ته لاړی په کت کي اوږد وغزید. مازيگر يې مور د لمونځ لپاره د خوب نړی ورورانه کړه د لمانځه وروسته د جلال خواته ورغلی د جوړ پخیر وروسته دواړه د پتو په لور د چکر په نيت روان شول جلال وويل حميده څنگه کوم کار خو به دی نه وی پيدا کړی حميد وويل نه کارونه څه کوی جلال وويل کار به تا ته څه پيدا شی مسافری ته نه کوی او کلي کي کار نه وی حميد وويل جلاله خبره خو دي ښه وکړه زه به می د پلار نه پوښتنه وکړم که اجازه يې راکړه نو د خيره ښار ته به د کار لپاره ځم

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : خنگلی خناور

جلال وویل زما هم اراده ده خو په کور کې بل څوک نشته وروڼه می هم ماشومان دی یو پلار می دی هغه یی گټی او مونږ یی خورو هوبنیارانو څه ښه متل کړی پلار گټلی ځوی ته اسانه حمید وویل ولې زه درته کشری ښکارم زما هم ورور ماشوم دی خویندی می راڅخه مشرانى دی خو واده شوی هغه یوه کشری پاتی وه هغه مو هم لږ وخت مخکى د تره ځوی په نوم کړه جلال وویل د هغی خبر شوم خوراکی سره مو زیاتى وکړو هغه خو د دیارلسو کالو هم پوره نه وه حمید وویل ما هم پلار ته وویل خو هغی ویل پریرده چی خلاصی شی جلال وویل ستا هم ډیری خویندی دی پلار دی په حقه دی مونږ ته وگوره درى خویندی مو دی پلار مو وختی ورکړی اوس یی لوی لوی ماشومان گرځی شپږ وروڼه یو مشر یی زه یم نور ټول ماشومان دی ساتل غواړی حمید وویل که هر څومره یی وساتى واده یی وکړو په خپله مخه ځی جلال وویل دا خبره درسره منم په خبرو خبر د کلی په لور راروان شول د ماښام ازان ته لږ وخت پاتی وو دواړه د جومات په خوا کی روانی ویاله کی اودسونه وکړل مؤذن ازان شروع کړو جلال وویل ته د کار په اړه کور کې مشوره وکړه زه به یی هم وکړم حمید وویل سمه ده د لمانځه وروسته خلک یو په بل پسى د جومات نه ووتل جلال او حمید خدای پامانى وکړه او دواړه د خپلو کورونو په لوری روان شول ډوډی وخورل شوه چای کینودل شو حمید د کار لپاره ښار ته د تلو خبره وکړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

پلار یی د چای غرپ وکړ وویل څویه دلته رارسیری ښار کې څه کوی
مور یی وویل څویه پلار دی هم ناروغ دی دلته مو گوزاره کیری الله رازق دی هر چا ته یی ورسوی
حمید په خپله خبره ډیر کلک شو خو پلار یی ونه منله حمید، ورور او پلار یی د لمانځه لپاره جومات ته لاړل د جمعې وروسته کور
ته راغلل د خوب ځایونه تیار وو ټول پریوتل.
د سهار له مونغ وروسته ځوانان بیا د غره په لور روان شول د جلال طبیعت خراب و
حمید وویل څه خبره ده جلال وویل پلار می نه پریردی وایی تربوران به څه وایی چی ډوډی نه لری په ځوی بانندی ښار کی
مزدوریانی کوی ته وایه څنگه ستا کار وشو که نا
حمید وویل نا پلار می وایی الله یی دومره رارسوی چی بل ته محتاج نه یو
جلال وویل الله دی پر مونږ رحم وکړی
حمید وویل امین
جلال وویل راتیز شه چی نور کسان ډیر مخکی روان دی.
میاشتی تیری شوی بله ورځ د کلی ملا امام او څو کلیوال د سیدگل سره میلانه راغلل حمید کور کی نه وو پتنوس وشرنگید جمال د
چای جوش سره د حجری په دروازه راننوت د پیالو تاونه پورته شول د هر کس مخی ته د چایو پیاله کیننودل شوه جمال له حجری
ووت یخ باد لږیده
د جلال پلار جانباز وویل د الله رحم دی چی په دی گرمی کی تازه هوا لگیری

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : حنگلی حناور

سیدگل وویل هو که دا بادونه نه وی د دی گرمی سره گزاره نه کیری
 ملاصاحب د چایو غرپ وکر د خبرو لمبر هغه ته ورورسید وویل الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایی ما هر څه ستاسو د خیر
 لپاره پیدا کری دی باید د الله تعالی شکر اداء شی چی په مونږ یی دومره رحمونه کری دی خو په دی وخت کی چا الله تعالی ته فکر
 نشته دی صدقی څوک نه ورکوی زکاتونه نه ورکوی جومات ته هم نه رخی
 غفور چی د نورو مشر وو د ملا صاحب خبره یی تایید کړه د چای څښلو وروسته ملا صاحب د خیر دعا وکړه او په گډه د خپلو
 کورونو په لور روان شول.
 وخت تیریده یوه ورځ جلال او حمید نږدی غونډی ته د چکر په نیت لارل دواړه د غونډی په سر په یوه ډبره کښیناستل او د کلی د
 خر پیر کورونو په ننداره بوخت شول
 جلال وویل د الله جالب نظام دی غرونه یی هسک پیدا کری بوټی په کي په خپل امر راخیژیوی هیڅوک اوبه نه ورکوی خو بوټی له
 منځه نه ځی
 حمید وویل الله تعالی لوی ذات دی په خپل کتاب قران عظیم الشان کی فرمایی : **وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ**
تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا.....په ځمکه کښي ویاړلی (په تکبر سره) مه ځه، ته نه ځمکه څیړولای شی، نه د غرونو هسکوالی ته رسېدلای
 شی.....بنی اسرائیل ۳۷ آیات.....
 جلال وویل ته ښه یی د ملاصاحب نه دی ترجمه وکړه مونږ خو بس وخت ضایع کړو قران هم راته سم نه دی یاد
 حمید وویل اوس هم ډیر وخت دی مدرسه کی ځان شامل کړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : ڄنگلي ڄناور

جلال وويل اوس لوى شوى يم د ماشومانو سره نشم ڪنڀناسٽلى شرم دى ماشومان به راپورى خاندان
حميد وويل دا هيڃ شرم نه دى شرم د هغي دنيا دى چي سر به دى تپت نيولي وي او چا ته به گتلي نشي
جلال وويل ته هم سمه خبره ڪوي مگر داسي ده چي جلال خبره نه وه بشپره ڪري چي د ڪلي د بنڄو او ماشومانو د چغو اوازونو په
غونڊي ڪي انعكاس وڪر
جلال وويل الله دى خير ڪري ڪلي ڪي لڪه چي ڄه خبره شوى
حميد وويل لڪه چي ڄوڪ مر دى
جلال وويل همداسي بنڪاري راتيز شه چي ڪلي تا خان ورسوو
دوارو ڪلي تا خان په منڊه ورسوو ڙرا ختمه شوى وه د ڪريم د ڪور مخي تا ڀله ڪليوال او ماشومان ولاړ وو
حميد د خپل يو ڪليوال سميع ڄهه پوښتنه وڪره ڄه خبره ده
سميع سوڙ اسويلى وويست وويل ڪريم د خپل مرحوم ورور سعيد بنڄه او ماشومان وهلى
حميد وويل ڪريم په يتيمانانو ظلم ڪوي
جلال وويل ڪومڪ خو ورسره نه ڪوي د وهلو يي ورسره ڄه دى سعيد په عسڪري ڪي خپل ڙوند د لاسه ورڪري وو دري زامن او
يوه لور تري يتيمانان پاتي شول اوس يي مشر ڄوي لسو ڪالو ته رسيدلى وو ڪريم ڊيره هڄه وڪره چي د سعيد ميرمن خان تا په نڪاح
ڪري خو د سعيد ميرمنى ويل دا د خپلو ماشومانو سره ڙوند تيروي ڪله چي ڪريم پوهه شو چي د ورور ميراث يي دى تا نه پاتي
ڪيري نو د سعيد ميرمن او ماشومان به يي په يوه بهانه وهل

ليڪوال : ادريس ساحل صافى

ناول ڄنگلی ڄناور

کریم او د کلی مشران د کریم حجری ته ننوتل کریم د سعید میرمن ملامتوله چی د دی سره بد چلند کوی کریم وویل د سعید ماشومان زما ماشومان وهی کله چی زه ماشومانو تا په غوصه شم د سعید میرمن وایی ته په یتیمانانو ظلم کوی. سیدگل وویل کریمه صبر کوه الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي **••• إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ •••** یقینن الله تعالی د صبر کوونکو سره دی **•••**

ملاصاحب د خبرو لمبر په خپله ولکه کی واخیست وویل سید گل سمه خبره وکړه صبر بنه څیز دی او د صبر میوه خوږه وی خو د دی تر څنگ مونږ باید د یتیمانانو سره بنه چلند وکړو حق یی ونه خورو او ظلم هم پری ونه کړو الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي **••• وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۗ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا •••** د یتیم مال ته پرته د بنی طریقی څخه مه نژدی کپړی، تر څو پوري چی هغه د خپلی ځوانی عمر ته ورسیري (نو مال یی ور وسپاری). د ژمنی پابند اوسی، دا یقیني ده چی د ژمنی په اړه به تاسی وپوښتل شی. **••• بنی اسراییل ۳۴ •••** کریم وویل ما خو څه د هغه مال نه دی خورلی

ملاصاحب وویل پر هغوی رحم کول د هغوی حق دی کله چی پری رحم ونه شی دا داسی ده لکه حق چی یی وخورى کلیوالو د ملاصاحب خبره تاید کړه ملاصاحب د خیر دعا وکړه ټول کلیوال د تک په نیت راپاڅیدل کریم د چایو ټینگ ست وکړ خو کلیوالو ویل تا ته تاوان نه دراروو .

حمید ډیر مخکی کور ته رارسیدلی و د پیننی کیسه یی کړی وه مور یی د سعید د میرمنی صفات بیانول کریم یی ملامتوو سیدگل چی کله کور تا راغلی د حمید مور تری پوښتنه وکړه: څه خبره وه ؟

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول جنګلی خناور

سیدگل وویل: د ماشومانو په سر یی جنګ کړی وو د خدای بښلی سعید خوی د کریم کشر خوی وهلی و بیا د کریم میرمن د سعید خوی وهلی په همدی د سعید میرمنی او د کریم میرمنی جنګ کړی کله چی کریم کور ته راغلی دواړه بښخی یی وهلی د سعید زامن یی هم وهلی چی تاسو ولی زما خوی وهلی .

د حمید مور وویل کریم د سعید د میرمن سره څه دی ورندار یی ده څه میرمن خو یی نده .
سیدگل وویل کلیوالو هم همدا ویل د کریم د سعید میرمن او ماشومانو له څه دی .

حمید وویل د سعید مال ته یی چل دی چی په کومه طریقه یی تری په خپل نامه کړی د سیدگل په کور کی د کریم غیبت روان وو.
سیدگل تر یو وخت پوری غلی و بیا یی وویل: غلی شی د نورو غیبت نه درته بل څه نه دی یاد ملاصاحب ویل د یو چا غیبت داسی دی لکه د خپل ورور غوښه چی خوری ټول غلی شول .

سبا ماښام سیدگل حمید ته وویل خویه ته خو خبر یی د غونډی اخوا کلی ته کډوال راغلی کار می زیات دی وایم که ته حمید نوری خبری ته پرینبښود ورته وویل سمه ده سبا څخه وروسته به درسره ځم

پلار یی حمید ته په غوصه شو چی کس پریرده خپله خبره پوره کوی حمید غلی ناست و
مور یی وویل ځوان دی غلطی تری وشوه په غوصه کیره ورته مه

سیدگل وویل دا به د دی څخه هم نور لوی کیږی

د حمید خور ډوډی راوړه جمال د لاس وینځلو لپاره لومړی پلار بیا حمید او وروسته د حمید مور ته اوبه واچولی ډوډی وخورل شوه
د لمانځه لپاره د کلی جومات ته لارل د لمانځه وروسته ټول په خپلو بسترو کی پریوتل.

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

د سهار لمونځ څخه وروسته جلال حميد پسي راغلی
جلال وويل لکه چي نن دی غر ته زړه نه کيږي
حميد وويل پلار می وايي چي له دی وروسته له ما سره کار کوه
جلال وويل ستا پلار د گټو او خټو کار کوي
حميد وويل هو
جلال وويل نو ته بی لومړی معاون شوی
حميد په خندا وويل هو نور د غر څخه خلاص شوم
د چای وروسته حميد او سيدگل د کار په لور روان شول څه سامان حميد او څه سامان سيدگل په شا کړی و حميد او پلار بی تر
ماينامه کار وکړ او د ماينام لمونځ بی خپل کلی ته راوړسوو د جمعی وروسته حميد او جلال يو ځای د کورونو په لور روان شول
جلال وويل څنگه کار ته تلی وی
حميد وويل هو سخت ستړی شوم جلاله ځان سره می په لاره سوچ کوو دا پلار به می څنگه دا کار کوي
جلال وويل يو خو پخوانی خلک قوي دی دويم هغوی ورسره عادت شوی دی
حميد وويل مونږ خو د پخوانی خلکو څخه زیاته ډوډی خورو د ډوډی تباهی مو وکړه د حميد کور راوړسيد
جلال ته بی د ډوډی کلک ست وکړ
خو جلال د تلو ټينگار کوو

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد د ډير كار له امله ټوله شپه ویده وو د سهار مونځ څخه وروسته تور اسمان او غرمبه د خطرناک باران خبرداری ورکولو حميد له چای ته ناست و چی باران په شدت سره په ځمکه ولږيد سیدگل وویل هغه کډوال به څنگه شی د حميد مور ته یی وویل کور کی ترپالونه شته دی د حميد مور وویل هو

سیدگل وویل بڼه ده را یی کړه چی وریورو

د حميد مور او دوو خویندو ترپالونه راوخیستل حميد او سیدگل په منډه ترپالونه د کډوالو ځای ته ورسول کډوالو د ترپالونو په لیدلو خوشحاله شول او د زرونو یی د الله تعالی د دربار څخه د سیدگل او کورنی لپاره دعاگانې ووتلی تر پالونه یی زر زر کلک کړل ماشومان او ښځی تری لاندی شولی د حميد او سیدگل جامی لمدی شوی وی کلی ته راغلل کلیوال یی د کډوالو د حال څخه خبر کړل خلکو تر خپله وسه مرسته ورسره وکړه کډوال زیات خوشحاله و

د غرمی مونځونه شوی و چی سیلابونه ودریدل د کډوالو کورونه جوړ شول حميد د کار په وخت کی د ډيرو کسانو سره بلد شوی و د سعید په نامه یو ځوان چی عمر یی شلو کالو ته رسیده د حميد سره تر نورو زیات ملگری شوی و د سعید له په کلی کی جگړه وه د همدی امله ټول خلک د حميد له کلی ته نږدی وارول د سعید پلار په حکومت کی سرتیری و د دری څلورو میاشتو وروسته د کډوالو په کلی کی جگړه ختمه شوه کډوال خپل کلی ته ستانه شول هر وخت به د حميد له کلی ته راتلل سعید به هم کله کله د حميد لیدلو ته راتلو .

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

څو ورځي تيري شوي حميد د کور څخه راووت د دروازي يي څو قدمه اخيستي و چي د جلال اواز يي واوريد جلال په زوره ناري وهلي

او حميد ته يي ويل ودريره حميد ودريد جلال د رارسيدو سره سم سترې مشي وکړه دواړه يو ځای روان شول
جلال حميد ته وويل چيرته روان وي

حميد وويل تلم د ترور کره مي

جلال وويل خير خو دي

حميد وويل هو خير دي مور مي ويل ترور دي راوله

جلال وويل سمه ده زه به هم درسره لار شم

حميد وويل سمه ده رايه زما د لاري ملگري هسي هم نشته

جلال وويل زه هم تا پسي راغلم

حميد وويل ولي دي ناري وهلي خوشحاله معلوميري

جلال وويل خبروم دي خو لومړي ووايه په زيري کي به څه څيز راکوي

حميد وويل که زيري بڼه و نو څه چي ستا خوښ و همغه به درکرم اوس خبره کوه

جلال وويل نا ووايه څه به راکوي

حميد په خندا وويل وهل نور څه هم غواړم جلال غلي شو د حميد سودا شوه وويل ووايه څه خبره ده

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

خو جلال خبره نه کوله ویل یی شرمیرم
حمید پری رامخکی شو وویل وهلکه لکه چی بنڄه دی کری
جلال سر بنکته کره او په موسکا یی وویل هو
حمید په غیر کی ونیو مبارکی یی ورکره تری وپوښتل څوک دی وکره
جلال وویل د ترور لور
حمید وویل څه وخت به واده وی
جلال وویل تر اوسه مو لاس نه دی پورته کری یواځی یی ویلی راتلونکی جمعی ته راشی
حمید وویل نن خو یکشنبه ده پنځه ورځی پاتی دی
جلال وویل هو
حمید وویل څنگه ستا خوبه ده که نا
جلال وویل زه خبر هم نه وم جرگه یی پری کری اوس یی کور کی راته وویل چی بنڄه مو درله وکره
حمید وویل د پښتنو همداسی ماحول دی د لور او ځوی پوښتنه نه کوی
جلال د هو په بڼه سر وخوځو په خبرو خبرو د حمید د ترور کور تا راورسیدل حمید کور تا ننوت او جلال حجره کی کښیناست ترور
یی ځان تیار کره او د حمید او جلال سره یو ځای د خپل ورور کور تا راغله

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

د جمعی په ورځ د جلال لاس پورته شو ملا نکاح وتړله ولور وتاکل شو جلال حیران و چی ولور به څنگه ورکوی د جلال پلار د کور څاروی خرڅ کړل قرضونه پری واخوتل څو ځل یی د جلال خسر ته جرگی ورولیږلی چی ولور دی کم کړی یا د واده وروسته به یی درکړو خو د جلال خسر خبره نه منله د جلال کورنی یی سوال ته کښینوله او جلال واده وکړ هغه ښځه چی د جلال کورنی فکر کوو دوی ته به خوشحالی راوری د جلال کورنی څخه یی د خپگانونو په تیارو کی لاره ورکه کړه جلال کورنی چی به د شپې وخوره نو د ورځی به یی نه وه او که د ورځی به یی وخوره د شپې به یی نه وه د واده یوه میاشت ووته ناوی د پالنگ څخه کوزه شوه او د کار په کولو یی پیل وکړ د جلال د خسر د لاسه د جلال او میرمنی ژوند خراب و یوه ورځ د حمید سره یو ځای ناست وو او خپلی ستونزی یی بیانولی

حمید ورته وویل ستا خسر خو ما له هم د واده نه زړه تور کړ اوس څه کوی

جلال وویل زړه می دی ښار تا د مزدوری لپاره لار شم

حمید وویل ځوانه د ښځی څخه تښتی

جلال وویل زه خو نه تښتیدم ښځی می تښتیدلو ته اړ کړم

جلال د مور او پلار سر د تگ خبره وکړه دوه ورځی وروسته د ښار په لوری روان شو د جلال میرمن په شته خاوند کی کونډه شوه

جلال په ښار کی د یو خټگر سره کار شروع کړ

د جمعی ورځ وه د کلی په جومات کی خطبه وویل شوه خطیب د لمونځ گټی بیانولی په جمعه لمونځ یی د غوره مومنانو صفت یاد کړ

وویل الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي ...وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ... او لمونځ قائم کړی، زکات

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : څنگلی ځناور

ورکړی او کوم خلک چي ما ته سر ټیټوي، تاسي هم له هغو سره ټیټ شی...البقره ۴۳...خطیب په لمانځه کې د خشوع کولو وویل وویل تر ټولو غوره لمونځ هغه دی چي الله تعالی ته په کی ډیره توجو وشي الله تعال فرمایي...وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ...په صبر او لمانځه د الله مرسته و غواړی. په دې کبني شک نشته چي لمونځ یو ډېر سخت کار دی، خو امر منونکو (عاجزي کوونکو) بندگانو ته سخت نه دی...البقره ۴۵...خطیب وویل د ځان له لمانځه څخه د جمعی مونځ د ځینو روایاتو په بنیاد پنځه ویشته او د ځینو روایتونو په بنیاد اووه ویشته درجی غوره دی دا دواړه روایات صحیح دی که مونځ په بنی طریقی سره وشي اووه ویشته درجی فضلیت او که په لږ کمزوری طریقی سره وشي پنځه ویشته درجی فضلیت لری وروسته یی د قیام الیل یا تهجد لمونځ فضلیت بیان کړ وویل الله تعالی د شپي اخري حصی کی لومړی اسمان ته رابنکنه کیری او از کوی زما کوم بنده دی چي له ما یی و غواړی او زه یی ورکړم که چا تری و غوښتل ورکوی یی او که څوک ویده و تری پاتی به وی خطیب د قران عظیم الشان یو آیات ولوست وویل الله تعالی فرمایي... تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ... (د تهجد لپاره) د بسترو څخه پاڅیري، خپل رب ته له ویري او هیلې سره خپله غوښتنه وړاندي کوي. او څه روزي چي مورن ورکړي ده، له هغې څخه لگښت کوي...السجده ۱۶...خطیب وویل الله تعالی وایی چا چي په قصدی ډول لمونځ پریښود کافر شو خطیب د استغفارو فضلیت شروع کړ وویل د الله تعالی بښنه غوښتل شرم ندی ادم علیه الصلاة والسلام د الله تعالی بښنه غوښتی الله تعالی فرمایي... فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ... په دې وخت کبني ادم (ع) له خپل پروردگار څخه څو کلمې زده کړي، توبه یی وایستله، چي دده رب قبوله کړه. په یقیني توگه، هغه (الله) ښه توبه قبلوونکی او د رحمت څښتن دی...البقره ۳۷...یونس علیه الصلاة والسلام هم د الله تعالی بښنه غوښتی الله تعالی فرمایي...وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ۽ ڇنگلي ڇناور

فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ...
 او مورن د کب څښتن (يونس ع) هم ونازوه، کله چي هغه په غصه تللی ؤ او انگېرلي يي وه چي مورن به هغه مواخذه نکړو. په پای کښي هغه په تررميو کښي اواز وکړ: "بېله تا څخه بل هيڅ خدای نسته، ستا ذات پاک دی، بېشکه ما کمی کړی ؤ. هله نو مورن د هغه دُعا قبوله کړه او له غم څخه مو وژغوره. او پدغه شان مورن مؤمنان ژغورو... الانبياء ۸۷. ۸۸... بيا يی وويل زمونږ خورن پيغمبر حضرت محمد صلی الله عليه وسلم فرمایي زه په ورځ کی د الله تعالی څخه اویا ځل او په بل روایت کی راحی سل ځل بښنه غواړم الله تعالی په قران کی فرمایي... وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ... [ای محمد (ص)!] ووايه: "زما ربه! بښنه وکړه او رحم وکړه، او ته تر ټولو رحم کوونکو څخه ښه رحم کوونکی يي... المؤمنون ۱۱۸... خطیب غاړه تازه کړه بيا يی وويل الله تعالی بل ځای کی بيا خپل محبوب تا امر کوی چي له ما څخه بښنه و غواړه الله تعالی فرمایي... فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُوبَكُمْ... نو [ای پيغمبره (ص)] ښه وپوهېږه چي له الله څخه پرته بل هيڅوک د عبادت وړ نسته. او د خپلي گناه لپاره هم بښنه غواړه او د مؤمنو نارينه او ښځو لپاره هم. الله په دنيا کښي ستاسي په هلو ځلو باندي هم پوهيږي او په اخرت کښي ستاسي له استوگنځي څخه هم خبر دی... محمد ۱۹... بيا يی وويل د استغفار او ثنا تر منځ فرق دا دی وایي يو عالم ته يو کس راغلی تری وپوښتل ثنا ويل غوره دی که د استغفار عالم ورته وويل کله چي دی جامی ناولی وی وينځی او که عطر پری لگوی سړی وويل وينځم يی عالم ورته وويل د ثنا او استغفار تر منځ توپير همدا دی که گنهگار وی استغفار وایه او که گنهگار نه وی ثنا وایه د داسی دی لکه چي جامی ووينځی او بيا پری عطر استعمالوی خطبه ختمه شوه د جمعی لمونځ اداء شو خلک خپلو کورونو ته لاړل

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلي ڄناور

جلال نه و حميد د سعيد خواته لاري د سعيد او حميد له د كليو تر منځ كابو پنځه څلويښت دقيقې لاره وه حميد د مازيگره پوري هلته و حميد او سعيد په يوه غونډي ناست و د لري يي يو ماشوم وليد چي د دوي په لوري يي رامندي وهلي كله چي لږ رانږدي شو حميد وپيژند و رڼر يي كړ جماله څه كوي جمال وويل كاكا له راغلي مور راوليرلم چي د ته ووايه زر راشه كور كي څوك نشته حميد وويل د كاكا سره نور څوك دي جمال وويل د كاكا بنځه عبدالله د عبدالله خور او زمونږ خور دي حميد وويل سمه ده ته ورځه زه درغلم جمال د لاري څخه بيرته ستون شو حميد او سعيد خدای پاماني سره وكړه حميد چي كور تا راوړسيد ټولو چاي څښلي و ستري مشي يي وكړه وويل عبدالله څه شو كاكا يي وويل هغه د باندي ووت ويل يي چكر وهم حميد وويل سمه ده حميد او كاكا يي خبري كولي حميد د كلي د احوال څخه خبر كړ څه وخت وروسته سيدگل راغلي خپل ورور صديق ته يي غاړه وركړه خپله لور او وريره يي په تندي ښكل كړي د صديق سره په خبرو لگيا شو دروازه خلاصه شوه عبدالله راننوت د حميد او سيدگل سره يي ستري مشي وكړه صديق په ښار كي روغتون كي ډاكټر و خو عبدالله په ليسه كي د تاريخ ښوونكي و د مناري د الله اكبر اواز خلكو ته د ماښام مونځ د وخت داخليدو خبر وركوو سيدگل صديق عبدالله او

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : ځنگلي ځناور

حميد د كلي جومات ته لارل د جمعي وروسته د كور په لوري راغلل صديق او سيدگل په خپلو كي خبري كولي د كوتي په بل كونج كي حميد او عبدالله د تاريخ برخه كي خبري كولي
حميد وويل دا امان الله خان څوك و

عبدالله وويل امان الله خان د افغانستان د ازادي اتل و د پلار نوم يي امير حبيب الله خان او د نيکه نوم يي امير عبدالرحمن و په ۱۸۹۲م کال د جون په اوله په پغمان كي زيږيدلي و اته ويشت کلن و چي واک ته ورسيد ۱۹۱۹م څخه تر ۱۹۲۹م پوري د افغانستان واکمن و د ۱۹۱۹م کال د اگست په اتلسمه يي افغانستان د انگریزانو څخه ازاد کړ د لس کاله واک څخه وروسته د حبيب الله کلکاني په واسطه تري واک واخيستل شو امان الله د افغانستان څخه ايټاليا ته لار هلته يي د غريبي ژوند و څه موده مخکي په ۱۹۶۰م کال د اپريل په پنځه ويشتمه د سوزرليند په زوريچ كي وفات شو او جسد يي د ننگرهار ولايت په جلال اباد كي د امير شهيدباغ كي خاورو ته وسپارل شو

حميد د خا په بڼه سر وخورو

حميد بيا پوښتنه وکړه او دا احمدشاه څوك و

عبدالله وويل احمدشاه د ځينو روايتونو په اساس په کال ۱۷۲۲م كي په هرات كي زيږيدلي دي په ۱۷۴۷م کال کندهار ته لار دا عسکر و هلته د صابر په نوم يو ملنگ ورته د پاچاهي ستار وتره احمدشاه تر ۱۷۷۳م کال پوري د افغانستان واکمني وکړه د د خراسان نوم په افغانستان بدل کړو په افغانستان كي يي ملي حکومت جوړ کړ تر ډهلي پوري ساحي ونيولي او د ډهلي تخت يي پر خپل نوم کړ د يو پنځوس کالو په عمر مړ شو او پر ځای يي تيمور شاه پاچا شو تيمورشاه د احمدشاه ځوی و

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : جنگلی خناور

حمید او عبدالله د تاریخ بحث روان کړی و چی ډوډی راوړل شوه د ډوډی او مونځ څخه وروسته عبدالله او حمید حجره کی او نور کور کی پریوتل عبدالله واده نه و کړی په دغی وختونو کی د بنځی کیسی روانی وی عبدالله او حمید تر ډیره خبری کولی بانه وجنگیدل او ذهن د ورځی د ستړیا ختمولو لپاره ارام شروع کړ .

د سهار مونځ په جمعه وشو حمید عبدالله سیدگل او صدیق کور ته راغلل تر لږ وخت پوری خبری کولی دسترخوان خور شو ډوډی په عادلانه ډول وویشل شوه د پیالو تاونه پورته شول د هر یو کس مخی ته د چایو ډکه پیاله کیښودل شوه د چای څکلو وروسته حمید او سیدگل کار ته د تلو تابع و نیوله عبدالله د ډیر تینگار څخه وروسته د حمید او سیدگل سره یو ځای روان شو صدیق د سیدگل کور په خپله ولکه کی واخیست په کت کی کښیناست وریری یی ورته پیاله د شنو چایو ډکه کړه په کوچنی لوبنی کی یی ورته میوه کیښوده صدیق د چای په څکولو لږیا شو جمال لږ لری ناست و او په کوم نامعلوم کار یی ځان مصروف کړی و صدیق ورته د راتلو امر وکړ جمال په منډه راغلی د صدیق مخی تا داسی ودرید لکه غلام چی د پاچا مخی ته ودریری

صدیق وویل بچو ورشه د پتی څخه سابه راوړه مور ته دی ووايه چی سوکړک ورسره پوخ کړی

جمال مور ته د سوکړک پخولو وویل خپله د یو څادر سره یو ځای د پتی په لور لاړی کابو نیم ساعت وتلی و جمال د سابو ډک پنډ راوړ

د حمید مور او د کاکا میرمن یی په پاکولو لگیا شوی د حمید مشری خور د سابو د وینځلو لپاره د تره لور سره یو ځای منگی واخیست او د اوبو راوړلو لپاره نږدی چینی ته لاړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد او سيدگل کار کوو عبدالله زيات ټينگار وکړ چې دا به هم کار ورسره وکړي خو سيدگل ونه منله عبدالله به کله کله يو کار کوو نور د حميد سره يې خبرې کولې
حميد وويل بناړ کې څه حال دی
عبدالله وويل خیر او خیرت دی
حميد وويل ځنگه ته به دی خپل معلمتوب کوی زده کوونکی وی او که نا
عبدالله وويل هو د بناړ زیاتره هلکان او انجونې تعلیم کوی ما ویل که دا جمال هم بناړ ته راولیږی نو هلته به خپل تعلیم وکړی
حميد وويل په تعلیم څه کوی یو ځل دا قران وویي له مونږ سره به یو ځای کار کوی مونږ دومره پیسې نه لرو چې په هغی تعلیم وکړو
عبدالله وويل تعلیم پیسو ته اړتیا نه لری بنوونځی مفته دی هیڅ پیسې نه اخلی یواځنی موخه یې راتلونکی نسل د تعلیم په جامه سمبالول دی تر څو د نړیوالو سره برابر شی او د علم په برخه کې ورسره رقابت وکړی
سيدگل د عبدالله او حميد خبرې اوریدلې وويل عبدالله ما اوریدلې دی چې په بنوونځیو کې زده کوونکو ته کفر بنودل کیږی د دین او کار څخه یې وباسی
عبدالله وخنډل بیا یې وويل کاکا دا د جاهلیت خبرې دی دا اوازی او خبرې هغه څوک په خلکو کې خپروی چې زموږ د مقدس دین اسلام او زموږ د مقدسې خاوری افغانستان پټ او بنکاره دښمنان دی الله تعالی دی په دنیا او اخرت کې رزیل او رسوا کړی او الله تعالی دی په دواړو جهانونو وشرموی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : ڄنگلی ڄناور

سیدگل وویل : عبدالله ته وایی چی نه یی وربنایی ملاصاحب هم ستا خبری وکری
عبدالله وویل کاکا ستا په ما باور رایی چی زه دی راتلونکی نسل د اسلام څخه بی برخی کرم که می داسی زره وی نو بیا ولی دا
کلمه وایم چی اشهدالله اله الا الله و اشهد ان محمد عبده ورسوله
سیدگل وویل زما په تا شک هم نه رایی چی ته به د اسلام مقدس دین دبنمن یی
عبدالله وویل د بنوونخی په نصاب کی قران عظیم الشان اسلامیات تفسیر مضمونونه وایی او هر مضمون په بسم الله الرحمن الرحیم
پیل شوی دی وگوری په ټولو عربی هیوادونو کی بنوونخی شته چی په لکونو زده کوونکی په کی زده کری کوی عبدالله خپله خبره
جاری وساتله وویل کاکا ستا میرمن چی ناوغه شی ته دی تا خوشحاله کیری چی بنځه ډاکټره یی وگوری او که دی تا چی یو پردی
سری یی وگوری
سیدگل وویل په دی بنځی ډاکټری بانندی گتلو کی می عزت دی که یی پردی سری ته بنایم د دی څخه خو مرگ غوره دی
عبدالله وویل ودی لیدل چی په پردی سری د بنځی گتل څومره سخت کار دی او بیا به په هغی حالات کی څومره سخت وی چی نه
دی ورسره هیواد شریک وی او نه دی ورسره دین او ووايه کاکا دا بنځی ډاکټرانی څه پرینستی خو ندی چی د اسمان څخه به راشی
بلگی زمونږ او ستاسو خورگانی او لورگانی دی چی تعلیم کوی او دغی ځای ته رارسی
حمید او سیدگل په داسی انداز سر وخورو لکه چی پوهه شوی وی
تر مازیگر پوری کار او خبری روانی وی په دغه ورځ وختی کور ته راغلل صدیق کور کی نه و

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

جمال وويل ما په کوڅه کې وليد ويل يې پټو ته چکر وهی د ماښام ازان ته لږ وخت پاتې و دروازی کړس وکړ ټولو دروازی ته وگتله صدیق په دروازه راننوت د ماښام مونځ په جمعه اده شو ډوډی وخورل شوه د ماخوستن مونځ هم په جمعه اده شو د تیری شپې په شان ټول پریوتل حمید او عبدالله تر ډیره خبری کولی په اخرکی په حمید او عبدالله هم خوب غالب شو د حقیقی دنیا څخه یې د ځان سره خیالی دنیا ته بوتلل .

د سهار د لمانځه ازان ورته د خوب څخه د لمونځ غوره والی اعلان کوو ټول یو په بل پسې د جومات په لوری لارل د جمعی وروسته حمید او عبدالله د غونډی لوری ته او سیدگل او صدیق د کور په لوری لارل حمید او عبدالله په خپلو مینځونو کې خبری کولی عبدالله په ښار کې یې هرڅه د لاس رسی وړ بلل خو د کلی ژوند یې تری غوره گانه عبدالله وویل هلته یو کس بل کس نه پیژنی گاونډی به یې وی خو لیدلی به یې هم نه وی ځکه اجتماعی خوی نه لری کلیوال یو بل پیژنی ژوند یې ښه وی ښه او بد یې شریک وی که غم وی هم ټول درسره پری غمجن وی او که خوشحالی وی هم ټول درسره پری خوشحاله وی دلته هر څه وریا دی خو په ښار کې هر څه په پیسو تر لاسه کولی شی

حمید وویل ایا په ښار کې خلک زیات وی؟

عبدالله وویل هو د ښار زیات نفوس هوا هم ککره کړی دلته څوک دومره نه وی زهن ارام وی خو هلته ټوله ورځ ناری جوړی وی دواړه په خبرو خبرو کې د کور په لور راغلل چای تیار و د چای څښلو وروسته حمید عبدالله او سیدگل د کار په لور لارل کار نور ختمیدو نن یې اخری ورځ وه صدیق بیا کت کې کښیناست او د شنو چایو په څښلو یې پیل وکړ د پرون ورځی د سبو صفتونه یې کول او د سبو گټی یې بیانولی د کار په ځای کې حمید او عبدالله د جغرافیه بحث شروع کړی و حمید د عبدالله وپوښتل دا افغانستان څومره

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

پراخوالی لری عبدالله وویل افغانستان شپږ لکه دوه پنځوس زره دوه سوه پنځه ویشتمه کیلو متره مربع مساحت لری حمید وویل دا څومره لوی هیواد دی عبدالله وویل افغانستان په اسیا کی لسم لمبر لوی هیواد دی عبدالله وپوښتل دلته امنیت څنگه دی حمید وویل د ظاهر شاه عسکر دی څوک تری سر هم نشی پورته کولی عبدالله وخنډل وویل د احمدشاه وروسته دا یو حکومت امنیت لری نورو ټولو تر خپله وسه په افغانستان کی نا امنی راپیدا کړه یو امان الله خان و هغه یی هم پرینبند

سیدگل وویل هو که امان الله خان په واک کی پاتی شوی وی په افغانستان کی به دا غربت نه وی حمید وویل خلک وایی امان الله خان کافر و او پر هغه جهاد روا و

سیدگل وویل یوه ورځ ملاصاحب ته چا دا خبره وکړه هغی ورته وویل د امان الله خان نه بل کوم لوی مجاهد به وی امان الله خان افغانستان د کفارو د ولکی څخه خلاص کړو مونږ پوهیږو امان الله خان تیروتنی وکړی مگر په دی باندی څوک نه کافر کیږی هغه خو د کفارو چل و چی د امان الله خان خلاف یی خلک قیام ته پاڅول اوس وگوره همغه خلک دی د امان الله خان وخت کی چی یی څه ته کفر ویلی اوس یی روا بولی اسلام د پرمختک او ترقی دین دی او امان الله خان هم په همدی لاره روان و تر څو افغانان د ناپوهیو او جاهلیت د تیاریو څخه راوباسی مگر د اسلام او افغانستان دبنمانو هغه دغی کار ته پرینبند او جاهل افغانان یی پر خلاف راپاڅیدل سیدگل خپله خبره اوږده کړه وویل د ملاصاحب پرمختک زیات خوبیری په دی خاوره زیات خپه کیږی افغانانو سره د زړه څخه مینه لری هغه وایی افغانستان یی د زیریدو ځای دی د خپل وطن سره مینه د محمد صلی الله علیه وسلم عمل یادوی دا حدیث یی تل په خوله جاری وی حَبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ سیدگل غلی شو

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

عبدالله وويل داسې علماء چې په خپل هيواد خپه کيږي د پرمختگ ليوال وي غواړي اسلام پرمختگ وکړي مسلمانان په اتحاد کې شي او د کفارو لوی ماني بيا داسې راوپرځوي لکه اصحابو چې د روم پارس او سند حکومتونه راوړول که زيات شي نو دا وران افغانستان چې اوس د ولېري د لاسه کفارو ته لاس نيسي په قوی او غښتلي افغانستان به بدل شي حميد وويل دلته خو علماء په خپل منځ کې بې اتفاقه دي يو وايي زه حنفي يم بل وايي زه سلفي يم بل ته بدعتي وايي بل ته پنجپيروي وايي بل ته حنبلي وايي اسلام يې ټوټې ټوټې کړي خلک يې هم يو د بل څخه لري کړي که لومړی دوی په اتفاق شي په خپله به افغانستان اباد شي عبدالله د خټو ټاټکي پکې کر حميد ته يې ورکړ او حميد سيدگل ته ورکړ عبدالله وويل : دا د کفارو دسيسې دي چې مسلمانان يې ډلي ډلي کړل او يو د بل څخه يې نفرتونه پيدا شول ستونزه دلته ده چې احناف د حنفي فقهي کتابونه گوري مگر د هغه مخالف کتابونه نه گوري سلف د سلفي فقهي کتابونه گوري مگر د مخالف هغه يې نه گوري بلکې د هغې فقهي ضد دلايل راټولوي که د احناف دليل قوی وي بايد د حنفي فقهي څخه کار واخيستل شي که د سلفو دليل قوی وي د سلفي فقهي څخه کار واخيستل شي که مونږ د يو موضوع بڼه اړخ لټوو بايد مخالف اړخ يې هم ولټوو هغه وخت ستونزه حل کيږي سيدگل يې خبره تاييد کړه وويل يوه ورځ د احنافو جومات کې مې خطبه اوریده ما ويل چې احناف په حقه دي سلف ناحقه دي بله جمعه کې مې د سلفو په جومات کې خطبه اوریده فکر مې کوو چې سلف په حقه دي احناف ناحقه دي تل يو د بل په ضد کې لگيا دي په همدې خبرو وخت تيروي مازيگر ناوخته کار ختم شو کور ته راغلل د ماخوستن ډوډي وروسته ټول ويده شول حميد او عبدالله هم ډير ستړي وو د پريوتو سره د دې دنيا ناخبره شول او د خوب نړۍ ته لاړل د سهار ازانونو د خلکو سترگې پرانيستلې د لمانځه وروسته حميد او عبدالله د عسکري کيسې کولې

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

عبدالله وپل چې څه موده وروسته عسکری ته ځی
حمید وویل زما هم زړه کیږی مگر اوس اقتصادی ستونزی زیاتی دی که خیر و راتلونکی کال ته به دا هم عسکری ته ځی حمید او
عبدالله په خبرو مصروف و د ظاهرشاه د پاچاهی کیسی پی کولی دواړو د خلکو د اقتصادی ستونزو شکایت کوو خو د ظاهرشاه د
واکنی په غوره کارونو پی هم سترگی نه پتولی څه وخت وروسته د پیالو تاونه پورته کیدل دسترخوان بنځو او سپرو کلابند کری و
صدیق د کلی د ډوډی صفتونه کول داسی خبری پی کولی لکه د کلی په گوډ گوډ کی چې خوشحالیانی وینی د چای وروسته د پیالو
رنگ په شین رنگ واوبنت اوله ورځ وه چې سیدگل صدیق عبدالله او حمید یو ځای شین چای څنبلو د چای وروسته حمید او عبدالله د
کور څخه ووتل

حمید وویل راځه عبدالله نن به برکلی ته ورشو زما یو ملگری دی هغه به هم ووینو او چکر به هم ووهو
عبدالله وویل چې ستا خوښه وی راځه د سعید د کلی میدانی ته دواړه لارل سعید پی پیدا کړ عبدالله د بیر مزل څخه وروسته زیات
ستری شوی و

حمید سعید ته وویل دا عبدالله دی د کاکا ځوی می دی د بنار څخه راغلی بنار کی په یو بنوونځی کی شاگردانو ته تاریخ کتاب
تدریسوی

سعید ځان خوشحاله ونبود د سعید له په حجره کی سری پیالی په تودو پیالو بدلی شوی سعید چای چوش لږ وړاندی کینبود عبدالله د
بنار کیسی کولی حمید او سعید پی خبری په دقت اوریدی سعید ته د عبدالله خبرو خوند ورکړی و د همدی له امله تر اخره عبدالله

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

غریبه کله کله به حمید کومه خبره په ولکه کی واخیسته نور به نو عبدالله د خبرو لمبر نیولی و د چای څینلو وروسته د سعید د پاتی کیدو د ډیر ټینگار سره بیا هم حمید او عبدالله د حمید له کلی ته راغلل د غرمی ډوډی وروسته لمونځ په جمعه باندی وشو د عبدالله مور د حمید مور ته وویل رآه دی بل کلی کی چی کوم زیارت دی هغی ته به ورشو هغه زما د لور ځوی نه کیږی که الله مهربانه شی او ور یی کری

حمید خپلی کاکا بنځی ته وویل دا کار مه کوه دا د الله تعالی سره شریک گرځول دی او دغه گناه د بېنلو وړ نده د دی په ځای د الله تعالی څخه دعا غواړه ځکه الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي ... وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ... او [ای پیغمبره (ص)] زما بندگان که ستا څخه زما (د لیری والی یا نژدی والی) په اړه پوښتنه وکړي؛ نو هغوی ته ووايه چې زه ورته ډېر نژدی يم: بلونکی چې کله ما وېلي، زه د هغه بلنه اورم او ځواب ورکوم، نو هغوی ته ښایي چې زما بلني ته لبيک ووايي او پر ما ایمان راوړي (ته دا خبره هغوی ته واوروه)، کېدای شي چې سمه لاره ومومي. ...البقره ۱۸۶...

د کاکا بنځی یی وویل هغوی نیکان خلک و الله تعالی د هغوی غوښتنه بی ځای نه بیایي حمید وویل ایا هغه ستا لپاره په مړینه دعا غواړی

د کاکا بنځی یی وویل هغوی خو دعا نه ورکوی بلکی پیران دعا ورکوی گوره هغه ټوله ورځ ازکار وایی حمید وویل هغوی خپل مونځ نه کوی او کوم یو یی چی کوی هغه یی هم د ریا لپاره کوی د کاکا بنځی یی وویل حمیده باباگانو پسی خبری مه کوه داسی نه څه درباندی وکړی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ۛځنگلی ځناور

حمید وځندل بیا یی وویل پر ما هیڅ هم نشی کولی ځکه د خیر او شر اراده الله تعالی کوی الله تعالی په خپل قران عظیم الشان کی فرمایی **••• کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۛ وَنَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۛ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ**••• هر ساکنین د مرگ د خوند ځکونکی دی، او مورن په بنو او ناوړه حالاتو کبني په غورځولو سره په تاسي ټولو از مېښت کوو. په پای کبني همدا زمون لوري ته ستاسي راگرځېدل دي. **••• الانبياء ۳۵**••• دلته الله تعالی وایی په خیر او شر کی د بنده مبتلا کول زما کار دی او د کاکا بنځی کله مو د دی پیرانو څخه پوښتنه کړی ده چی ایا تاسو سره د جنت ټکت دی که د جنت ټکت یی درلود سمه ده نورو ته دی دعاگانی کوی که د جنت ټکت یی نه درلود نو خپل اعمال ولی نه صحیح کوی دی خلکو د نیکانو د قبرونو څخه بازارونه جوړ کړی او پیسی پری گټی د کاکا بنځی یی وویل هغوی خو د چا پیسی نه غواری خلک یی پر خپله ورکوی حمید وویل د کاکا بنځی تاسی چی په خپله دلته رایی نو مونږ ته حاجت شته دی چی تاسو ته د راتلو لپاره ووايو؟ د کاکا بنځی یی وویل نا .

حمید وویل نو د هغوی مثال هم زمونږ شو چی چا تا د ویلو حاجت نه لری الله تعالی وایی زه ستاسو دعاگانی په خپل دربار کی قبلوم که قبولی نه شوی د هغی اجر او ثواب په اخرت کی درکوم په بل ځای کی الله تعالی فرمایی **••• وَاللّٰهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۛ وَذَرُوْا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِىْ اَسْمٰىهِ ۛ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ**••• الله د غوره نومونو مسحق دی، هغه په هماغه غوره نومونو سره وبلئ. او هغه خلك پرېردئ چي د هغه د نوم په ایښودلو کبني له رښتینولی څخه مخ اړوي؛ څه چي هغوی سرته رسوي د هغه بدله به ومومي. **••• الاعراف ۱۸۰**••• حمید خپله خبره اوږده کړه وویل زیارت ته د تگ په ځای کور کی دوه رکعته مونځ وکړی او د الله

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : حنگلی حناور

تعالیٰ یی و غواری د شپی اخی حصه کی د تهجد لمونخ وکری او د الله تعالیٰ یی و غواری هم به دعا وکری هم به نیک اعمال وکری هم به مو په کور کی برکت پیدا شی

د حمید خبرو یی د کاکا په بنخی تاثیر وکړ وویل الله تعالیٰ دی مونږ وبنی مونږ څه پوهیدو دا دومره بد کار دی عبدالله هم د حمید خبری تایید کړی او خپلی مور ته یی د دی کار د نه کولو وویل بیا یی حمید ته مخ راوړه و ورته وویل ما په مور زیاته وسه وکړه خو قناعت یی نه کوو بنه ده ستا په خبره یی قناعت وکړ حمید او عبدالله حجری ته ووتل د عبدالله مور د حمید مور ته وویل ستا دا ځوی خو ملا دی څومره زیات دین ورته یاد دی دا یی چیرته ویلی د حمید مور وویل د کلی ملاصاحب دی خیر یوسی د کلی هلکان ورځی قران او حدیث ورته بنایي ما هم تری اوریدلی ویلی دا د شیطان کرنه ده شیطان تل د کفر لاره بنایسته کوی او خلکو ته د هغی د دفاع لپاره بیلا بیللی لاری بنایي د عبدالله مور وویل تا تری چیرته واوریدل

د حمید مور وویل ملاصاحب بنه سړی دی کلیوالو ته یی ویلی و چی په روژه کی دی بنخی زما کور ته راځی ما چی کله سړو ته ترجمه کوله بنخی به یی هم اوری د الله د دین او احکامو به خبری شی د خاوند اولاد او خپل حقوق به وپیژنی بیا به بنخی ورتلی د پردی شا ته به ناستی وی ډیر قران مو په کی یاد کړو د الله د دین څخه خبری شو مخکی خو کنی و د هیڅ هم نه و خبر د عبدالله مور ملاصاحب ته په دی خاطر دوعاگانی وکړی چی بنخی یی د الله د دین څخه خبری کړی دی حمید او عبدالله په خپلو کی سره خبری کولی حمید عبدالله ته د جلال صفتونه کول وروسته یی ورته د جلال د خسر لخوا د ټاکل شوی ولور کیسه وکړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

حمید وویل جلال او کورنی یی خیر ته کنبینول اوس دومره څه نه لری چی د ستونی یی تیر کری جلال په بنار کی مزدوری کوی د خپلی میرمنی سره یی ژوند بڼه ندی

عبدالله وویل زمونږ د پښتنو دا خراب او بیکاره رواجونه به کله ختمیری د بل د کور ژوند تباہ کری او خپل ژوند پری تیروی وایی چاته چی څه شی گران وی بل ته یی تحفه کی ورکوی مگر د افغانانو ټولنه یی خرڅوی او نرخونه پری ږدی وایی زما لور د ډیر څه لایق ده

حمید وویل چی چاته گران وی پښتنو خو لورگانی بدی شی فکر کوی چی په دی باندی به یی د لور قدر زیات شی خو هغه نوره هم سپکوی ښکاره که ورسره هر څوک هر څومره بڼه چلند وکری خو زړه یی ورته د کرکی ډک وی

عبدالله وویل که د دی گناه په خلاف علماء راونوخی او د بندولو هڅه یی ونکری د بیشمیره کورنیو ژوند به هلاک شی

حمید وویل زمونږ د کلی ملاصاحب د هغه چا نکاح نه تری چی ولور په کی اخلی د جلال نکاح یی هم نه ترله ویلی ولور حرام دی که روا وی نبی علیه الصلاة والسلام به د خپلو لورگانو په بدل کی ډیر لور ولور اخیستی ولور نبی علیه الصلاة والسلام د خپلو نیکو او د هر څه غوره بیبیانو په بدل کی ندی اخیستی زمونږ دا بیکاره لورگانی څه شی دی وروسته بیا د جلال پلار ویل دا جنی پریږدو خو د جلال کاکاگانو ورته ویل مه مو شرموه بیا به خلک وایی ولور یی نه شو ورکولی لور یی پریښوده ملاصاحب هم د جلال خبره تایدوله ویل یی که د داسی خلکو لورگانی پریښودلی شی دا خراب رواج به له منځه لاړ شی د جلال کاکاگانو پری زیات زور راوړ

آخر کی یو ملا د څو پیسو په بدل کی ناروا کار روا کړ

عبدالله وویل داسی عالمان دی خدای په هر ځای کی پیدا کری

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

حمید امین وویل بیا یی خپلی خبری ته دوام ورکړ وویل د همدی ملاصاحب د غوره اسلامی خبرو څخه ټول کلیوال د تاثیر لاندی راغلی څوک ولور نه اخلی په لورگانو ظلم نه کوی داسی ورته گرانی شوی لکه زامن چی ورته گران دی حمید د ملاصاحب زیات صفتونه وکړل ملاصاحب یی د دین دفاع کوونکی وبلو مازیگر د مناری پورته شوی اواز الله لوی وگنلواو توحید یی ورله بیان کړ محمد صلی الله علیه وسلم یی د الله رسول وگنو مونځ ته د راتگ غوښتنه یی وکړه جومات یی د کامیابی ځای وگنلو الله تعالی یی لوی وگنلو او د دوهم ځل لپاره یی د الله تعالی په توحید گواهی ورکهر حمید او عبدالله جومات ته راغلل صدیق او سیدگل تری مخکی راغلی وو د لمانځه وروسته حمید او عبدالله د غونډی لوری ته لاړل غونډی د کلی جنوب لور کی واقع وه ختیځ ته یی د اوبو ویاله بهیده د ویالی ښکته طرف ته پتی و چی د ویالی به اوبه کیدل د غونډی دغه سیمه ډیره ښکلی ښکاره کیده بیا د غونډی لویدیځ لور ته غر وو داغر ټول ځنگل و کلی د غونډی شمال ته پروت و د غونډی شاته د لوبو میدان و چی هلکانو به په کی وزگار وخت کی لوبی کولی د میدان اخوا څو نور کلی و بیا به د سعید له کلی رارسید غونډی ټوله شنه وه هر ځای کی یی ډیری پرتی وی د غونډی په یو نیم ځای کی د غوراڅکی بوتی هم و د کلی څخه ښار ته د شمال د لوری لاره تللی وه عبدالله د کلی په صفت پیل وکړ وویل دا څومره ښکلی ځای دی هر لوری شین دی ستا به نو دلته څه زړه تنگ شی حمید وخنډل وویل هو کله چی می زړه تنگ شی دی غونډی ته راځم زهن می ایله ارام شی عبدالله وویل خو ما هم درسره راوله کنه حمید وویل ته چیری یی په کال کی هم زمونږ پوښتنه نه کوی عبدالله وویل مصروفیتونه دی څه ورسره کوی ډوډی هم تری نشو خوړلی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول جنگلی جاناور

حمید وویل بنه نو بیا دلته کډه راوری دلته هیخ مصروفیتونه نشته
 عبدالله وویل خبره خو دی بنه ده مگر زمونږ هر څه بنار کی دی په بنار کی به د کور څخه ټول بهر کارونه سړی کوی دا ځای بنه
 دی سړی دومره مصروفیت نه لری دوی دواړه په خبرو لگیا و د مابنام ازان دوی ته ور په یاد کړه چی روښنایی په تورتم بدلیری او
 لمر خپل ځای ستورو او سپورمی ته پریردی د مابنام له لمانځه وروسته دواړه یو ځای د کور په لوری لارل
 صدیق خبری کولی ټولو غوږ ورته نیولی و وویل سیدگل ته خو خبر یی ما خپله دریمه لور ورکړی د هغی خسرگنی واده پسی
 راغلی و ما هم ورکړ
 سیدگل وویل بنه دی کړی دی چی واده دی ورکړ ملاصاحب ویل کله چی دی لور چاته ورکړه د هغی خوبنه ده چی څه وخت یی
 درڅخه بوله ستا د انتقاد حق نشته
 صدیق وویل ما هم اوریدلی و دی راتلونکی اونی نه بلی اونی ته به یی واده وی تاسو ملاصاحب جانباز او څو نور مخور کلیوالو ته
 می خبر دی چی بیا راشی ته یوه یا دوه ورځی مخکی راشه ټول درسره راوله
 سیدگل د بنه په بنه سر اوخورو صدیق د خپلی لور د خسرگنی په اړه خبری کولی حمید او عبدالله به کله کله په خپل منځ کی پوساری
 کوو نور غلی وو شپه تیره شوه رڼایی خلکو ته لاره بنودله او دا خبر یی ورکووچی خپلو کارونو ته لار شی حمید او عبدالله تر
 مازیگره پوری بنه چکری ووهلی د مازیگر مونځونو وروسته عبدالله صدیق د صدیق میرمن د عبدالله خور او د حمید خور بنار ته د
 خپل کور په لوری لارل . بلی اونی ته واده وشو حمید له بیرته خپل کور ته راغلل حمید څوک نه درلود دزره خواله ورسره وکړی
 کارونه هم نه و ټوله ورځ به خپه و څه وخت د کلی د ځوانانو سره غر ته لاری میاشت ووته د مازیگر وخت و حمید د کلی په تنگو

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

کوڅو کی چی دواړو خواو ته یی د ختو کاره دیوالونه و که کوم نابنده کس به و فکر به یی کوو اوس به پری دیوال رالیری نو په منډه تری وتو روان وپه کوڅه کی راروان کس چی سپینی جامی یی اغوستی وی نصواری پکول یی وینستان پټ کړی و او توری بریری یی د مخ څیره بنایسته کړی وه په لیدلو یی د حمید په شونډو موسکا راغله او د تندی گونځو د لری کیدو سره یی تندی د بحر د سطحی په شان اوار شو ورمنډه یی کړه په غیر کی یی کلک ونیو او وویل جلاله کله راغلی جلال وویل همدا اوس راغلم حمید وویل اشنا زیات درپسی خپه شوی وم جلال وویل زه هم درپسی زیات خپه شوی وم او ته خو بنه وی کورنی خو به دی لیدله ما خو هغه هم نه لیدله وگوره د هغه چاغ جلال څخه څه شی جوړ شوی د غوینی څرک راباندی نه لری حمید وویل وویل کلی ته راغلی کله چی دی ټول ولیدل بیا به درباندی د غوینو امبارونه ودریری اوس وایه بنار کی څه حالت و ؟ جلال وویل خیر او خیرت و هلته می زیات ملگری پیدا کړل تل به می ورته ستا صفت کوو حمید وویل هسی می ځان ته مه غره کوه جلال وویل نا واقعیت درته وایم زه ډیر بختور یم چی ستا په شان ملگری لرم حمید وویل بنه خلک د نورو بنه بیانوی او بد خلک د نورو بد بیانوی ته په خپله بنه انسان یی ځکه زما بنه بیانوی حمید خپله خبره وغځوله وویل ځنگه کور ته ورغلی وی ؟ جلال وویل نا لومړی می دا دی ته ولیدلی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد وويل کور ته ورشه ټول به درته خوشحاله شي
 جلال وويل سمه ده بيا به گورو دواړو خداي پاماني سره وکړه د تگ په وخت کي حميد وويل دلته څو ورځي تيروي جلال وويل
 يواځي دري ورځي تيروم
 حميد وويل دا کمي نه دي لږي ډيري ورځي خو به دي تيري کړي وي
 جلال وويل اوس مي هم په ډيره سختي رخصت راواخيست کارونه مو بيخي ډير دي
 حميد وويل سمه ده ته اوس کوره ته لاړ شه ټول به درپسي خپه شوي وي دواړو يو بل ته غيره ورکړه جلال کور ته لاړ او حميد په
 کړو وړو کوڅو کي د سترگو پناه شو
 شپه تيره شوه د سهار مونځونه په جمعه وشو د چاي څښلو وروسته حميد د باندې ووت د کلي په کړو وړو لارو کي چي د قدم
 اخيستو سره به گردونه په هوا کيدل روان و کابو پنځلس دقيقې د کلي په کوڅو کي گرځيده اخر د جومات د دروازي تر څنگ د ويالي
 په پوله کښيناست د شا ته څخه غږ وشو حميده څنگه دلته ناست يي حميد شاته مخ واړو جلال و د جلال په لاس کي د سگرتو څخه
 پورته شوي دودونه هوا خړه کړي وه د حميد خواته راغلي حميد د سگرتو د بوي او لوگي سره حساسيت و خود او د فرنجي د اواز
 څپو يي په هوا کي يو د بل سره ټکرونه کول جلال پوهه شوچي حميد د سگرتو سره حساسيت لري نو يي زر تر زره سگرت مړ کړ
 او ويالي ته يي گوزار کړ حميد تر يو وخت پوري فرنجي کول اخر يي فرنجي قلاږ شو
 جلال ته يي وويل دا څه کوي ته او دا سگرت فکر مي نه کوو ته به سگرت شروع کړي
 جلال وخنډل او وويل سگرتو کي څه شي دي

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

حمید وویل ته نه گوری زه یی کوم حالت ته ورسولم
جلال وویل ستا لپاره به بد وی په ما خو هیڅ هم نه کوی
حمید وویل دا نشه ده او نشه حرامه ده
جلال وویل سگرت چا نشه کی راوستی

حمید وویل هر هغه څه چی د انسان دماغی حالت تر خپلی ولکی لاندی راوولی نشه ده حدیث کی راځی ••• عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَمُفْتِرٍ ••• رواه ابو داود ••• د ام سلمة رضی الله عنها څخه روایت دی چی پیغمبر صلی الله علیه وسلم د هر هغه څه استعمال چی نشه راوولی عقل خرابوی او یا یی له منځه وړی منع کړی ده او بل ځای کی عبدالله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی چی پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل هر هغه شی چی مستی او نشه راوولی حرام دی او هر هغه چی زیات یی نشه راوولی لکه اندازه یی هم حرامه ده ••• رواه ابن ماجه ••• کله چی ته لاری زما کاکا او کورنی یی د بناړ څخه راغلی و ته خو پوهیږی هغه ډاکتر دی هغه ویل سگرت د سرطان ناروغی پیدا کوی د حنجری پیپ تورو ساه بندی ناروغی پیدا کوی د خوله څخه بوی ځی په دماغو ډیر بد اثر کوی یعنی د زیاتره ناروغیو په رامنځته کولو کی سگرت رول لری او گوره پیسی هم پری بی ځایه مصرفیږی
جلال وویل څه کوی کارونه ډیر وی انسان ستړی کیږی کله چی دا وڅمک الا می طبیعت برابر شی کنه ټوله شپه به د درد د لاسه خوب نه کوم

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد وويل بلديري ورسره دا د شيطان لاره ده چي انسان ته يي اسانوي كنه نعوذ بالله محمد صلي الله عليه وسلم درواغ ويلي دي چي نشه د انسان زهن خرابوي

جلال وويل محمد صلي الله عليه وسلم هيڅكله درواغ ندي ويلي نو بيا دا خبره څوك وكړي چي محمد صلي الله عليه وسلم مونږ ته د اسلام په رارسولو كي زياتي كړي

حميد وويل څوك چي محمد صلي الله عليه وسلم بهتان وتړي دا په دي بهتان كافر دي

جلال وويل ته سمه خبره كوي خو په بنار كي سگرت عادي خبره ده ځوان او بوډا لا څه كوي ماشومان يي هم څكي نو زه هم پري روردي شوم

حميد وويل يو خو پښتو كي مثل دي چيرته چي اوسي په خوي به د هغو شي او بل د كامل مسلمان نښه داده چي چيري گناه ته گناه نه ويل كيږي هلته د گناه څخه ځان ساتي صحابو ته وگوره د عربستان څخه به راووتل د روم او پارس لوي قوتونه به يي له منځه وړل خو هيڅكله د چا عزت يي لوت نه كړل د چا مال يي غلا نه كړل د لوي شاهانو د سروزرو په چوكو نه كښيناستل او دا ټول ولي ځكه په هغوي كي كامل ايمان و او بل افغانان خو هيڅكله خپل خوي نه پريردي وگوره په دي ځاي څومره قوتونو حملې وكړلي خو بيا هم دوي دا نه چي غلامي يي ونه كړه بلكي خپل كلتور يي له منځه وړو څخه هم وساته او نورو ته يي خپل كلتور انتقال كړو

جلال وويل نو ځنگه يي پريردم

حميد وويل وايي يو ځل عالم ته يو كس راغلي ورته وويل زه ډير زيات سگرت څښم اوس غواړم توبه وباسم ځنگه وكړم چي دا سگرت پريردم

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

عالم ورته وويل که د سگرت پريښودلو لپاره هره لاره وي ته يې عملي کوي
راغلي کس وويل هو

عالم ورته وويل هر کله چې دى يو دانه سگرت څکوو سم د لاسه اودس کوه او دوه رکعته نفل کوه سړي ومنله په اوله ورځ يې لس
داني سگرت وڅکل لس ځل يې اودس وکړ او شل رکعته مونځ يې وکړ سړي وويل هره ورځ شل رکعته مونځ څوک کوي سبا ته يې
يو دانه پريښود نهه داني يې وڅکل اتلس رکعته مونځ يې وکړ همداسي په ورو ورو کميدو اخر يې پريښودل
جلال وويل زياته مننه حميده بڼه ده چې ستا پشان ملگري لرم او هيڅ بد کار ته مې نه پريږدى
حميد وويل امر بالمعروف او نهى عن المنکر په هر چا لازم دى ځکه الله تعالى په سورت توبه کې د منافق صفت داسي بيانوى منافقان
هغه کسان دى چې د نيکيو څخه خلک منع کوي او په بديو امر کوي د مومنانو صفت داسي بيانوى چې په نيکيو امر کوي او د بديو
خلک منع کوي جلال او حميد تر ډيره خبري کولى ښاري خدمتونه يې يادول په ښار کې د موټرو د گرځيدو کيسې يې کولى ويلي کله
چې مې وليد حيران ورته لارم اوسپنه وه او په ځمکه روان و حميد هم تعجب وکړ اخر دواړو خداى پامانى واخيسته
حميد ورته وويل هلکه گوره سگرت پريږده جلال سر د بڼه په بڼه و خوځو او وويل بيغمه اوسه تا راته وويل او زه به اوس هم
سگرت څښم

حميد وويل زما لپاره نه د الله تعالى لپاره يې پريږده چې نيکه بدله يې درکړي
جلال وويل الله تعالى دى مونږ وښي د خولو مو هر څه راوځي مونږ به نوري څومره بدى او شرکي خبري کړي وي

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

حمید وویل د همدی خاطره خو محمد صلی الله علیه وسلم فرمایی الاستغفار زیات وایی یو د استغفار په ویلو سره الله تعالی انسان ته رزق ورکوی او بل محمد صلی الله علیه وسلم وایی په اخره زمانه کی به انسان سهار مومن مابنم کافر وی مابنم به مؤمن سهار به کافر وی

جلال وویل همغه زمانه ده وروسته وخت کی به څه حالت وی
حمید وویل الله تعالی دی زمونږ اخره خاتمه په ایمان کړی او د شهادت مرگ دی را کړی
جلال وویل امین

دواړه د خپلو کورونو په لور لارل د غرمی ډوډی څخه وروسته حمید د جومات لاره ونيوله د شا ورپسی چا غیر کړ ودریره حمیده حمید شاته مخ واړو جلال و دواړو روغېر وکړ او یو ځای د جومات په لور روان شول د جمعی وروسته جلال حمید ته وویل راځه غونډی ته به لار شو بیخی د غونډی شکل راڅخه هیر شوی دی حمید ومنله د جومات څخه یوه لاره سیده غونډی ته تللی وه دواړو همدغه لاره ونيوله او روان شو د منی موسم خپلی نښی ښکاره کړی وی د بوتو پانی په زیریدو وی د بوتو رالیدلو پانو لاری ته زیر رنگ ورکړی و حمید او جلال د لږ مزل وروسته په غونډی کی خبری کولی
جلال وویل ښار داسی ښکلا نلری یواځی جگی ودانی دی چی پورته ورگتلو لپاره به یی د سر څخه د دی لپاره خولی لری کوی چی د سر څخه دی ونه لویږی د دی ځای پشان شنه پتی او شنی دښتی نلری
حمید وویل جلاله لکه چی په ښار کی دی زړه زیات په تنگ شوی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : څنگلی ځناور

جلال وویل نا اوس به یی زه تاته وښایم چی ما به هلته زړه په څه خوشحاله کوو د ښی طرف جیب ته یی لاس کری یو څه یی تری راوویستل حمید چی کله ولیدل ورته وویل دا څه کوی ته او دا څیز دا خو لوفران د ځان سره گرځوی جلال وویل هر څه ته په بد نظر مه گوره موسیقی خو یواځی د روح غذا ده موسیقی که څه شی دی حمید وویل ته د دی څخه خبر یی دا څومره گناه لری جلال وویل نا څومره گناه لری د حمید سره هیڅ جواب نه و چی څه وویای ناڅاپه یو غټ اواز څپو په غونډی کی انعکاس اخیسته یو چا په حمید او جلال سلام وکړ جلال حمید ته غوړ کی وویل لکه چی ملاصاحب ته د دوو پیسو شو حمید ورو وویل تا به اوس ملاصاحب پوهه کری دواړه په خپلو ځایونو ودریدل او سلام ته یی جواب ورکړ ملاصاحب وویل وه ځوانانو په څه مو لانجه وه حمید وویل ملاصاحب جلال موسیقی اوری وایی موسیقی کی څه شی دی ملاصاحب مری تازه کره جلال سر ښکته اچولی و ملاصاحب وویل جلاله ته او حمید ماته د خپلو اولادونو څخه زیات گران یی ځکه تا او حمید زیات نیک هلکان یی ته وایی موسیقی کی څه گناه ده محمد صلی الله علیه وسلم فرمایي چا چی موسیقی واوریده او خوند یی تری واخیست د قیامت په ورځ به یی په غوړونو کی ویلي شوی سکی اچول کیږی وگوره دا څومره سخته سزا ده بل روایت کی راځی یو صحابی او عمر رضی الله عنه چیری روان و دغه وخت د موسیقی اواز راغلی عمر رضی الله عنه په خپلو غوړونو کی گوتی کینبودی ددی لپاره چی د موسیقی اواز وانه وری او هغه بل صحابی چی ورسره روان و هغی ته یی وویل یو ځل زه او رسول الله صلی الله علیه وسلم یو ځای روان و دغه وخت د موسیقی اواز راغلی نبی علیه الصلاة والسلام په غوړونو کی گوتی کینبودی د سیرت په کتابونو کی راځی کله چی محمد

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

صلي الله عليه وسلم مكي ته راغلي نو بنځو ورته وويل مونږ نظر منلي چي کله ته راغلي مونږ به ستا مخي ته (جمبي) وهو(د موسيقي يو ډول اله دي) نبي عليه الصلاة والسلام ورته وويل تاسو خپل نظر پوره کړي بنځو جمبي وهلي چي دغه وخت عمر فاروق رضي الله عنه راغلي بنځو جمبي وهل پريښودل او د عمر فاروق رضي الله عنه د ويري وتبنتيدلي محمد صلي الله عليه وسلم وويل چيري چي عمر وي د هغه ځايه شيطان تبنتي يعني مطلب دا چي موسيقي د شيطان کار دي وايي شيطان الله تعالي ته وويل مسلمانانو ته خو دي ازان ورکړ ما ته هم ازان راکړه الله تعالي ورته وفرمايل ستا ازان موسيقي ده وگوره موسيقي څومره بد کار دي او ډير زيات زيانونه هم لري ازره کي نفاق اچوي ۲ د انسان شهوت زياتوي ۳ انسان بي غيرته کوي ۴ انسان د الله د زکر څخه غافله کوي ۵ الهي شکر ضد دي ۶ د زنا لپاره تعويد دي ۷ د جهنم لپاره غوره ټکټ دي ۸ د دنيا او اخرت د عزاب لامل گرځي ۹ نور د ملاصاحب څخه هير شو حميد د لږ زند وروسته وويل ۹ د انسان د زره څخه د الله تعالي ويره لري کوي ۱۰ ملايکي شري او د انسان سره شيطان ملگري کوي حميد هم غلي شو تر لږ وخت پوري ټول غلي و

جلال چوپتيا ماته کړه وويل ملاصاحب زه څه خبر وم دا دومره ناوړه عمل دي په بناړ کي ټولو خلکو اوریده ويل يي دا د روح غذا ده

ملاصاحب وويل څوک چي موسيقي اوري اعصاب يي د خپلي ولکي څخه اوځي داسي حالات ته رسيري لکه نشه چي يي کړي وي جلال د حميد او ملاصاحب په مخکي وعده وکړه چي نور به دا کارونه نه کوي ملاصاحب تري ته په خپله مخه لار جلال او حميد تر مازيگر پوري په غونډي کي وو د مازيگر ازانونو وروسته دواړه د کلي جومات په لوري راغلل وختونه تيريدل حميد دوه ويشت کلن شو عسکر راغلل او حميد يي د ځان سره عسکري ته بوت حميد په عسکري کي شامل شو حميد د ډير جرات او تکړه والي له وجي

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلي ڄناور

په پوڄ ڪي نوم پيدا ڪر په لڙ وخت ڪي ڊير هغه مجرمان د قانون منگولو ته وسپارل ڇي حڪومت يي په نيولو ڪي پاتي راغلي و د پاڇا په امر يي رتبه جگه شوه او د لس ڪسانو قومندان وٽاڪل شو بله ورڄ د يوي دوسي د ڄيرلو لپاره د بنار بنوونڄي ته لار حميد د عسڪرو سره يو ڄاي په تولگيو گرڄيده د يو تولگي مخي ته تيريده ڇي د بنوونڪي د غڙ په اوريدو سره هڪ پڪ ودريد دروازه يي ور ٽڪ ٽڪ ڪره د دننه ڄڄه اواز راغلي مهرباني وڪري راڄي حميد ڇي ڪله تولگي ته داخل شو عبدالله يي وليد عبدالله ڇي ڪله په حميد سترگي ولگيدى ڊير بنڪلي ورته بنڪاره شو بنڪلي دريشي پوڄي خولي وسله هم ورسره وه او شاته يي عسڪر هم و يو بل ته يي غيره ورڪره عبدالله زيات خوشحاله و ڇي حميد يي وليد خو د عبدالله حميد زيات خوشحاله و ڄڪه ڄو مياشتي ڪيدلى خپل خپلوان يي نه و ليدلى حميد عسڪر رخصت ڪرل او د شپي لپاره د عبدالله سره لار ڪله ڇي يي خور خپل ورور وليد په بيره راغله سترى مشي يي ورسره وڪره د عبدالله پلار او توله ڪورنى زياته خوشحاله وه حميد شپه د خپل ڪاڪا په ڪور ڪي تيره ڪره او په نظامي دريشي ڪي بيرته خپل مرڪز ته لار ورڄي تيريدى ڪله به حميد د خپل ڪاڪا ڪره ورغلي او ڪله به بيا عبدالله د حميد خواته راته ڄو مياشتي تيري شوي قومندان حميد او ڄو عسڪر د يو لڙ عملياتو لپاره وليزل نيم ساعت وروسته يو عسڪر د قومندان خونى ته په ورخطايي ننوت سلام يي وڪر هغه لا تيارسى نه و ودريدلى ڇي قومندان وپوښتل ولى خير خو دى ڄنگه ورخطا يي عسڪر وويل قومندان صاحب د حميد د ڪاڪا ڄوي راغلي و حميد يي لتوو ڊير زيات ورخطا و ڪله ڇي ما پوښتنه تري وڪره ڇي خيرت خو دى نو راته يي وويل د حميد پلار مڙ دى راغلي يم ڇي حميد ته خبر ورڪرم قومندان هڪ پڪ ودريد د ڄان سره يي وويل انا لله وانا اليه راجعون

ليڪوال : ادريس ساحل صافى

ناول خنگلی خناور

عسکر وویل هغه بهر تاسو ته په تمه دی قومندان او عسکر د باندی ووتل عبدالله ورخطا په دهلیز کی انتظار کوو د قومندان په لیدلو بی د قومندان سره ستیری مشی وکره قومندان وویل حمید دیر پیآوری او خوش اخلاقه خوان دی د پلار په مرگ پی زیات خواشینی شوم الله دی حمید ته او د هغی کورنی ته صبر جمیل ورکری

عبدالله امین وویل بیا پی قومندان ته وویل تاسو حمید راوغواری او کلی ته پی راولیری زه به همدا اوس کلی ته روان شم که حمید ته صبر کوم ناوخته کیری قومندان داد ورکر عبدالله د کلی په لور روان شو قومندان یو عسکر ته ورغو کړ ورته وویل حمید پسی لار شه ورته ووايه قومندان صاحب په بیره غوښتی پی بیره وکره عسکر لار کابو لس دقیقی وروسته حمید راورسید د حمید د رارسیدو د مخه ټول عسکر خبر شوی و

قومندان وویل مرگ او ژوند د الله تعالی د طرفه وی الله تعالی دی تا ته صبر درکری صبر غوره څیز دی الله تعالی فرمایي

•••إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ••• پرته له هغو خلکو څخه چي ایمان یی راوری او ښه عملونه کوي او یو بل ته د حق نصیحت او د صبر ښودنه کوي. •••العصر ۳•••ته هم صبر وکره الله تعالی به پی ښه بدله درکری

حمید په حیرانی وویل ولی قومندان صاحب څه شوی دی

قومندان وویل خبره نه اوردوم ناوخته کیری الله تعالی دی ستا پلار وښی د دی فانی نری پی رحلت کړی دی حمید په مخ اوبنکی راغلی وویل زما پلار خو هیڅ ناروغه نه وو نو بیا په څه مړ دی

قومندان وویل خنگل ته د لرگو راوړلو لپاره تللی و خناورو خوړلی حمید په مخ اوبنکی داسی راروانی وی لکه د اوړی باران په ژرغونی اواز پی وویل تاسو ته دا خبر چا راوړ

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

قومندان وويل ستاسو د کاکا ځوی عبدالله

حميد وويل هغه څه شو قومندان وويل هغه لار کلي ته ما ته يی وويل چي حميد راوليره رايه ستا هر څه مونږ راخيستي قومندان حميد او څلور عسکر چي په وسلو يی ځانونه سمبال کړی و په موټر کی کښينا ستل اوموټر د کلي په لور په چټکی روان شو د سيدگل جسد د حميد د ورتگ وروسته د ماښام په وخت کی د خاورو لاندی شو په فاتحه کی يی ټولو خلکو د خو خوینو يادونه کوله ملا صاحب د ماخوستن ډوډی وروسته يو لنډ بيان وکړ مرگ يی حق وبللو او وويل سيد گل ته الله تعالی د شهيد توب مقام نصيب ورکړو د شهيدانو ډيري لوری مرتبی دی په سهار قومندان بيرته خپل مرکز ته راستون شو حميد څو ورځی فاتحه اخیسته د پوی اونی وروسته د حميد کاکا حميد او عبدالله ته وويل زه به تر يو وخت پوری دلته اوسم فاتحه به هم واخلم او کور به هم لږ ډک وی تاسو خپلو دندو ته لار شی د حميد زړه نه کیده خو د کاکا په ټينگار يی د دندی په لور روان شو د تگ په وخت کی يی مور په غير کی ونيو ټولو ښه ډير وژړل اخر حميد او عبدالله د ښار په لور راروان شول حميد ته په مرکز کی ټولو عسکرو فاتحه وکړه او خپله غمرازی يی ښکاره کړه حميد تر ډيره وخته حالت خراب و دندی ته يی زړه نه کیده يوه دقیقه به د ساعت پشان پری تيریده خپلی مور او کشری ورور ته يی زياته سوده وه چي هغوی به څنگه وی کله کله به يی ځان ته ډاډ ورکوو ويل به يی کاکا ورسره دی څو مياشتی تیری شوی

د ژمی موسم او د شنبی ورځ وه شاوخوا سيمو باندی سپينه اوږه پرته وه د سهار وخت و نری نری باد لگیده قومندان حميد او او عسکر د سهار چای څښلو ته ناست و او د چای څښلو يی خوند اخیست د دسترخوان په کوز سر کی يو عسکر خبری ته خوله جوړه کړه وويل قومندان صاحب هغه په ځنگل کی يی چي څو کسان وژلی و د هغه کس نيول څنگه شو ټولو قومندان ته وکتل قومندان د

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

چاپو غروف وکړ وويل نا تر اوسه يې معلومات ندی شوی بيا يې حميد ته وگتل وويل حميده د دی څيرنی لپاره ما په تا باور وکړ دا خبره وڅيره او مجرم ونيسه حميد د خا په بڼه سر وخوځو د چای څښلو وروسته حميد د هغه کس په اړه معلومات پيل کړل څو هغو کورونو ته ورغلی چې داسی قتلونه په کی شوی و يوه میاشت تيره شوه حميد کس پیدا کړی و يواځی د نیولو لپاره يې انتظار کوو د هغه کس د نیولو وخت راورسید خو حميد د قومندان سره مصروف و قومندان ورخطا بنسکاریده د مرکز په جوړولو لگیا و د مرکز امنیت يې خوندي کړ د حميد سره يو ځای د وسلو ډیپو ته لاړ ډیپو يې د نظره تیر کړ

حميد وويل قومندان صاحب يواځی خيخاط راځی ته دومره ورخطا يې دا چې وزیر راتلی تا به څه کول قومندان وخنډل وويل که خيخاط ته پاتی راغلو نو وزیر ته به خامخا پاتی راځو

حميد وويل قومندان صاحب که ستاسو اجازه وی زه به د هغی قاتل نیولو لپاره لاړ شم چې په ځنگل کی يې څو ځل خلک وژلی قومندان وويل تا ته دلته ډيره اړتیا ده څو عسکر ولیره هغه به يې ونيسی خو تاکید پری وکړه چې تری بچ نشی که هغه ونيسو خيخاطان به زمونږ کارونه ډير وستایي حميد د خپل تگ لپاره ډير ټينگار وکړ خو قومندان ونه منله حميد څو پياوړو عسکرو ته د څه هداياتو وروسته د هغه قاتل د نیولو امر وکړ عسکرو سلام وکړ او د مرکز څخه د هدف په لور وخوځيدل کابو نیم ساعت وروسته د سرک څخه دوری پورته شوی او څو نظامی موټری رابنکاره شوی يو عسکر قومندان ته خبر ورکړ قومندان حميد او عسکر تيارسی د مرکز په منځ کی ودریدل دروازه خلاصه شوه موټری مرکز ته داخل شوی د لومړی موټر څخه دری د تنی لوی کسان چې ږیری يې خریلی وی او مخونه يې سپين بنسکاریدل رابنکته شول د نورو موټرو هم عسکر بنسکته شول خيخاطان تر يو ساعت پوری مرکز کی وگرځيدل وروسته د قومندان کوتی ته راغلل د قومندان زیاته ستاینه يې وکړه وويل مرکز ټول شيان په سم ځای پراته و دوی

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

خبري ڪولي او چاي يي ڄنبه دروازه ٽڪ ٽڪ شوه قومندان د راتلو اجازه وڪره عسڪر راننوت سلام يي وڪر وويل حميده مجرم نيول شوي ستاسو هدايت ته په تمه يو

حميد وويل سمه ده زه درڄم حميد اجازه و غوڻبته او د قومندان د خوني ڄخه ووت يو خيخاط وويل مجرم مو په ڪوم جرم نيولي قومندان وويل دي مجرم په اڙه د قومنداني ڄخه مونڙ ته امر راغلي و د قومندان خبره بل خيخاط په واک ڪي واخيسته وويل دا خو هغه مجرم ندي چي په ڄنگل ڪي به يي خلڪ داسي وڙل لکه ڄناورو چي وڙلي وي قومندان وويل دا همغه مجرم دي يو بل خيخاط چي د نورو خيخاطانو مشر و وويل دا مجرم حميد نيولي قومندان وويل هو حميد نيولي خيخاط نورو خيخاطانو ته وگتل د ٽولو په ڄيرو يو ڊول موسڪا وه قومندان وويل خيرت خو دي

مشر خيخاط وويل وروسته به په خپله پوهه شي قومندان نور د حميد د زيرورتيا صفتونه شروع ڪرل هلته حميد محب ته چي د مجرم ڄخه به يي اظهارات اخيستل غور ڪي ورته ڄه هدايت وڪر محب د سمه ده په ٻنه سر و خوڄو محب مجرم په نيم ساعت ڪي دي ته تيار ڪرو چي هر ڄه ووايي وروسته يي قومندان پسي يو ڪس وروليرو قومندان او خيخاطان راغلل قومندان د مجرم خواته ودريد خيخاطانو د لڙ لڙي ڄاي ننداره ڪوله حميد بيا لڙ وړاندي ولاڙ و محب د مجرم ڄخه پوڻبنتي شروع ڪري مجرم هم داسي لگيا و ته به وائي چي نشه يي ڪري محب د هغه ٽولو ڪسانو په اڙه تري پوڻبنتي ڪولي چي په ڄنگل ڪي وڙل شوي و مجرم هم ٽول ٽورونه منل مجرم خبري ڪولي او هغه ڪسانو نومونه يي يادول چي د وڙلي و ڪله چي يي وويل چي د سيدگل په نامه يو ڪس چي د غونڊي ڪلي اوسيدونڪي او د صديق ورور دي هم ما د هغي د ڄمڪي د لاسته راوړلو لپاره وڙلي قومندان هڪ پڪ ڪر قومندان غوڻبنتل حميد ته

ليڪوال : ادريس ساحل صافي

ناول جنگلی حناور

وگوری خو د گتلو مخکی بز شو قومندان سترگی پتی کری په مخ یی د وینو لگیدل حس کرل خپلی دریشی ته یی وگتل په وینو سره وه خیاطانو حیران حیران گتل قومندان مجرم ته وگتل په مخ یی د تندی څخه روانو وینو لیکه جوړه کری وه د بل بز سره قومندان بیا سترگی پتی کری وروسته یی مجرم ته وگتل د هغی سپینی جامی په سور کفن بدلی شوی دریو عسکرو د حمید په لاس کی تفانچه تری واخیسته هغه یی د هغی ځای څخه بوت قومندان او خیاطانو حیران حیران یو بل ته گتل یو عسکر مجرم وگتلو په ستری ساه یی وویل مری خیاطانو لومری مجرم ته وگتل مجرم په وینو سور په چوکی کی ناست و بیا یی قومندان ته په پوښتونکی نظر وگتل قومندان په سترگو کی د هغوی د پوهولو ژمنه وکړه او د خیاطانو سره یو ځای خپلی خونی ته لار خیاطانو ته یی د حمید د پلار کیسه وکړه وویل دا یی د پلار قاتل و قومندان محب راوغوښت ورته وویل ایا حمید پوهیده چی دا یی د پلار قاتل دی محب وویل قومندان صاحب نور نه یم خبر خو ما ته یی وویل چی د دی مجرم څخه د ټولو هغه کسانو په اړه معلومات واخله چی د لومری څخه یی وژلی دی هغه داسی بنکاریده لکه څه کار چی کوی مشر خیاط وویل سخت خپه شوم د وزارت څخه حمید ته د ښه کار کولو په سر د وزیر صاحب لخوا ډالی رالیږل شوی وه خو هغه داسی کار وکړ چی سزا یی د شلو کالو څخه به کمه نه وی د قومندان په مخ اوبنکی راغلی وویل حمید ما ته د خپل ورور څخه کم نه بنکاری هغه ډیر اخلاقی انسان دی خیاط وویل زه هم پری خپه یم خو قانون د ټولو لپاره یو شان دی حمید څخه اظهارات واخیستل شو او دوسیه یی څارنوالی ته ولیرل شوه څو ورځی وروسته یی محکمه ترسره شوه د قومندان او صدیق د ډیرو هڅو سره سره محکمی حمید ته د لس کاله بند سزا واوروله د حمید مور د حمید په بندی کیدو زیات وژړل خو دی ته

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

خوشحاله وه چي د خاوند وینه یی بی ځایه تویه نشوه حمید څو کاله په زندان کی تیر کړل هر وخت به یی مور کشر ورور جمال خویندی د کاکا زامن یی کاکاگان یی او د تره بنځه یی لیدو ته راتلل د حمید سره د سلمان په نامه یو بل زندانی ملگری شوی و تل به دواړو د کیسو په کولو او د تیرو خاطراتو په راژوندی کولو وخت تیروو یوه ورځ حمید د سلمان څخه وپوښتل ته ولی بندی شوی سلمان په غمجن اواز وویل د خپل پلار قتل په تور

حمید وویل ولی دی خپل پلار وواژه

سلمان وویل هغه ډیر ظالم انسان و دوه بنځی یی وی زما مور مشره وه یواځی زه وم نور وروڼه می نه و پنځه خویندی می وی پلار می په دی خاطر بله بنځه کړی وه چي زما وروڼه نه کیږی کشره بنځه یی پری ډیره گرانه وه زما مور به یی وهله زمونږ سره به یی بد چلند کوو تل به یی وهلو زه چي کله رالوی شوم ما یی هم حق ورکړ بیا یی حمید ته وویل ته ولی بندی شوی حمید په غمجن اواز وویل د خپل گران پلار غچ می واخیست ځکه بندی شوم

سلمان وویل ته عسکرو څنگه ونیولی

حمید وویل زه په خپله عسکر وم د هغی د نیولو لپاره زه انتخاب شوی وم د څیړنو په وخت پوهه شوم چي دا زما د پلار قاتل هم دی د هغی د نیول کیدو په وخت کی د وزارت څخه خیاطان راغلی و د دغی مجرم د نیول کیدو په بدل کی د وزیر صاحب لخوا ستاینلیک او ډالی ما ته رالیږل شوی و خو زه خبر هم نه وم خیاطانو غوښتل د مجرم د اظهاراتو وروسته ما ته دغه انعام راکړی خو ما د خیاطانو په مخکی هغه هغه وخت وواژه چي زما د پلار په وژلو یی افتخار کوو سلمان وویل ستا د پلار قاتل څوک و؟

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلي خناور

حميد وويل: خنگلي خناور .

پای

نيټه: ۲۹/۱۰/۱۴۰۰ يکشنبه ماښام ۱۰: ۰۶ دقيقی

ليکوال ادریس ساحل صافی

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

ولد محمد نظیر صافی
ولایت کونړ
ولسوالی وټه پور
کلی گنډیل
دنده متعلم
بنوونځی عمر اڅان
ټولگی ۱۱

عکس

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی خناور

تیروتی په لاندی ادرس راواستوی

safi.idris1234@gmail.com

لیکوال : ادریس ساحل صافی

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**